

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Rita van Caster, Patrick van Caster versus Finanzamt Essen-Süd**

(Kohtuasi C-326/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 63 — Investeeringufondidest saadud tulu maksustamine — Investeeringufondide kohustus teave teatavaks teha ja avaldada — Investeeringufondidest saadud sellise tulu kindlasummaline maksustamine, mille osas ei ole teatavaks tegemise ja avaldamise kohustust täidetud)

(2014/C 439/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Rita van Caster, Patrick van Caster

Kostja: Finanzamt Essen-Süd

Resolutsioon

ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, mida käsitletakse põhikohtuasjas ja mis sätestavad, et kui mitteresidendist investeeringuühing ei täida nendes õigusnormides ette nähtud teave teatavaks tegemise ja avaldamise kohustust, mida kohaldatakse eristamatult nii residendist kui ka mitteresidendist fondidele, rakendub tulu suhtes, mida maksukohustuslane saab nendest investeeringufondidest, kindlasummalise maksustamise kord, kuna need õigusnormid ei võimalda maksukohustuslasel esitada oma tegelikku tulu tõendavaid tõendeid või teavet.

⁽¹⁾ ELT C 303, 6.10.2012.

**Euroopa Kohtu (üheksas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts – Lāti
eelotsusetaotlus) – AS „Olainfarm” versus Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts
aģentūra**

(Kohtuasi C-104/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Tööstuspoliitika — Direktiiv 2001/83/EÜ — Inimintervishoius kasutatavad ravimid — Artikkel 6 — Müügiluba — Artikli 8 lõike 3 punkt i — Kohustus lisada müügiloo taotlusele farmatseutiliste, prekliiniliste ja kliiniliste uuringute tulemused — Erandid, mis puudutavad prekliinilisi katseid ja kliinilisi uuringuid — Artikkel 10 — Geneerilised ravimid — Mõiste „originaalravim” — Ravimi müügiloo omaniku subjektiivne õigus vaidlustada selle ravimi geneerilisele ravimile antud müügiluba — Artikkel 10a — Ravimid, mille toimeaineid on olnud Euroopa Liidus hästi tõestatud meditsiinilises kasutuses vähemalt kümme aastat — Õigus kasutada ravimit, millele anti müügiluba artiklis 10a ette nähtud erandi alusel, originaalravimina selleks, et saada müügiluba geneerilisele ravimile)

(2014/C 439/04)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AS „Olainfarm”

Kostja: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Menetluses osales: Grindeks AS

Resolutsioon

1. Mõistet „originaalravim” Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimintervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1394/2007) artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ravimit, millele on müügiluba väljastatud direktiivi artikli 10a alusel.
2. Direktiivi 2001/83 (muudetud määrusega nr 1394/2007) artiklit 10 tuleb koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada nii, et see annab niisuguse ravimi müügiloo omanikule, mis on teise tootja geneerilisele ravimile artikli 10 alusel müügiloo taotlemisel originaalravimiks märgitud, õiguse vaidlustada pädeva asutuse otsus, millega nimetatud geneerilisele ravimile antakse müügiluba, kui see müügiloo omanik soovib kohtulikku kaitset talle artiklist 10 tulenevate õiguste kaitseks. Selline õigus kohtusse pöörduda on olemas eelkõige siis, kui nimetatud müügiloo omanik nõuab, et tema ravimit ei kasutataks selleks, et taotleda artikli 10 alusel müügiluba ravimile, mille suhtes ei saa tema ravimit käsitada originaalravimina artikli 10 lõike 2 punkti a tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 123, 27.4.2013.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 9. oktoobri 2014. aasta otsus (Teleklagenævnet eelotsusetaotlus – Taani) – TDC A/S versus Erhvervsstyrelsen

(Kohtuasi C-222/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Artikkel 32 — Kohustuslikud lisateenused — Teenuse osutamisega seotud kulude kompenseerimismehhanism — Kohtu mõiste ELTL artikli 267 tähenduses — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2014/C 439/05)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Teleklagenævnet

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TDC A/S

Kostja: Erhvervsstyrelsen

Resolutsioon

Euroopa Liidu kohus ei ole Teleklagenævneti (Taani) 22. aprilli 2013. aasta otsuses esitatud küsimustele pädev vastama.

⁽¹⁾ ELT C 207, 20.7.2013.